

CURIERUL ADVENTIST

CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIŢARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE

Anul XXIX. Nr. 2

CELOR CE BINEVESTESC PACE

Februarie 1951

Organ al Cultului creştin adventist de ziua a şaptea din R. P. R.
Redacţia şi Ad-Ńa, Bucureşti IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

RĂMÂNEREA ÎN HAR

26 Mai 1951

1. Ce schimbare poate avea loc în cel care s'a împărtaşit de harul lui Dumnezeu? Ebr. 12, 15 pr. p.
2. Numai cine din ucenicii Săi spunea Isus că va fi mântuit? Mat. 24, 13.
3. Ce dar spiritual este important atât pentru începerea cât şi pentru continuarea vieţii creştine? Ebr. 11, 6.
4. Din pricina posibilităţii de depărtare dela credinţă, ce îndemnuri ne sunt adresate? 1 Cor. 15, 58; Ebr. 3, 12-14.
5. Dacă credem, ce avem noi chiar de pe acum? Ioan 6, 47.
6. În ce sens avem noi viaţa veşnică chiar acum? Titu 3, 7.
7. Când se va înfăptui această nădejde de viaţă veşnică? Rom. 6, 22.
8. Cum vorbeşte Isus despre rodirea spre sfinţire? Ioan 15, 2 ult. p. 6 pr. p.
9. De ce lucru ne poate păzi Domnul Isus? Iuda 24, 25.

CREŞTEREA ÎN HAR

2 Iunie 1951

1. Ce pildă de desăvârşire este înfăţişată înaintea creştinului? 1 Ioan 3, 2, 3.
2. Ce lucru ni se spune că ne este necesar pentru a vedea pe Dumnezeu? Ebr. 12, 14.
3. Imbrăcându-ne în omul cel nou în Hristos, după al cui chip suntem schimbaţi? Efes. 4, 24; 2 Cor. 3, 18.
4. Dacă vom deveni făpturi noi în Hristos, care va fi urmarea pentru viaţa noastră? Gal. 2, 20.
5. Care sunt treptele de înaintare spre o viaţă desăvârşită? 2 Petru 1, 5-7.
Noi trebuie să trăim pe un plan de creştere, dându-ne sârguinţa ca să facem din chemarea noastră o alegere sigură. Noi trebuie să reprezentăm pe Hristos în tot ceea ce zicem şi facem.
6. Cât de importantă zice apostolul Pavel că este credinţa pentru creştin? Ebr. 11, 1, 6.
Nu este îndestulător a crede despre Hristos; trebuie să credem în El. Singura credinţă care ne va fi de folos este aceea care-L cuprinde pe El ca Mântuitor personal; care-şi însuşeşte meritele Lui. Adevărata credinţă este viaţă. O credinţă vie înseamnă o creştere a vigoarei, o încredere deplină, prin care sufletul devine o putere cuceritoare.

7. Ce trebuie să caute creştinul cu toată silitinţa? 2 Petru 1, 5 pr. p.; Efes. 1, 17; Filip. 4, 8.

8. În umblarea după o viaţă curată, ce ne vom strădui să ajungem? 1 Cor. 9, 25 ult. p.; 2 Petru 1, 6 ult. p.

Nu vă mulţumiţi cu atingerea unei ţinte mici. Noi nu suntem ceea ce putem fi sau ceea ce este voia lui Dumnezeu să fim.

9. Ce a cerut Hristos în rugăciune pentru ucenicii Săi? Ioan 17, 21-23.

A fi una cu Hristos înseamnă a trăi o viaţă evlavioasă. Iubirea este temelie evlaviei. Oricare ar fi mărturisirea de credinţă, totuşi nimeni nu are o iubire curată şi adevărată pentru Dumnezeu, dacă nu are o iubire desinteresată pentru fratele său. Nu putem însă să ajungem la această iubire numai încercând să iubim pe alţii. Pentru această trebuie să avem iubirea lui Hristos în inimă. Dacă eul personal se contopeşte cu Hristos, atunci iubirea lui Hristos izvorăşte dela sine în afară. Perfecţiunea caracterului creştin este ajunsă atunci când dorinţa şi impulsul de a ajuta pe alţii şi a le servi spre binecuvântare, porneşte totdeauna în mod viu din om, — când razele soarelui ceresc umplu inima şi se arată pe feţele noastre.

10. Ce concluzie trage apostolul din aceste trepte de înaintare în viaţa creştină? 2 Petru 1, 8.

Niciunul din cei care continuă să înainteze în experienţa creştină prin acest proces al adăugirii unui atribut divin la altul, nu va fi lipsit de rod pe urma acestei experienţe. Aceasta se va vedea în caracter, se va manifesta într'un zel arzător pentru Hristos, roadele sale extinzându-se dincolo de viaţa individuală, asupra vieţilor altora. Nu va fi niciun rezultat negativ, ci dovada pozitivă a unei vieţi transformate.

VIEAŢA CREŞTINEASCĂ

9 Iunie 1951

1. Ce lucru spuse Isus că trebuie să-l facă mai întâi creştinul? Mat. 16, 24.

Iubirea lui Hristos va însufleşi pe credincios cu o viaţă nouă. În acela care priveşte la Începătorul şi Desăvârşitorul credinţei noastre, se va manifesta caracterul lui Hristos.

2. Cât de puternic înfăţişează apostolul Pavel nevoia după o deplină viaţă creştină? Rom. 12, 1; Gal. 5, 24.

În acele slujbe religioase din vechime, care erau Evanghelia în simbol, nu putea fi adusă pe altarul lui Dumnezeu nicio jertfă cu vreun cusur. Jertfa care trebuia să preînchipue pe Domnul Hristos, trebuia să fie fără cusur. Caracterul creştinului trebuie să fie fără cusur.

3. Cum mai descrie apostolul viața de creștin? Rom. 6, 11; Col. 3, 3 ult. p.

4. Prin care întrebare caută Isus să întipărească bine în mintea lui Petru învățătura unei depline vieți morale? Ioan 21, 15.

5. Cu cine va locui Dumnezeu? Isa. 57, 15; Ioan 14, 23.

Inima îngâmfată se luptă să cumpere mântuirea; dar atât vrednicia noastră pentru cer cât și pregătirea noastră pentru el se găsesc în Hristos. Nimic nu este reținut dela sufletul care simte nevoia Lui. El poate să vie direct la Acela în care locuiește toată plinătatea.

6. Ce exemplu de adevărată viață morală ne dă Isus? Ioan 6, 38; 17, 19.

7. În ce măsură puterea lui Hristos va lucra în viața credinciosului? Filip. 4, 13; Efes. 3, 16.

BINECUVÂNTAREA UMBLĂRII CREȘTINE

16 Iunie 1951

1. Ce dovadă găsim în Scriptură că Isus recunoaștea că era trimis de Dumnezeu a împlini o anumită lucrare? Ioan 12, 49; 4, 34.

2. Ce asemănare face Hristos între lucrarea Sa și aceea a ucenicilor Săi? Ioan 17, 18; 1 Ioan 4, 17; Fapte 1, 8.

3. Ce așteaptă Domnul Isus din partea fiecărui credincios? Ioan 15, 16.

4. Cât de grabnic și călduros aduseră la îndeplinire primii ucenici și prima biserică această îndrumare? Ioan 1, 40. 41, 43-45.

5. Care este predica cea mai puternică și mai cu efect, ce poate fi rostită? Mat. 5, 16.

Dumnezeu așteaptă ca aceia care poartă numele lui Hristos să-L reprezinte în cuget, cuvânt și faptă. Cugetele lor trebuie să fie curate iar cuvintele lor nobile și înălțătoare. Religia lui Hristos trebuie să fie întrefesută cu tot ce ei fac și spun.

MUNCA ÎN LUMINA BIBLIEI

23 Iunie 1951

1. Care este porunca lui Dumnezeu cu privire la muncă? Luca 13, 14 p. doua; Exod. 20, 9.

Aceste cuvinte fac parte din porunca a patra a Decalogului care se ocupă de păzirea Sabatului ca zi de odihnă, și ne arată că în timp de șase zile să ne facem „tot lucrul“ pe care-l avem, căci numai atunci ne vom putea bucura cu adevărat de odihna Sabatului. Noi nu trebuie să ne codim sau să lăsăm lucrul neterminat. A ține porunca Sabatului înseamnă întâi să muncești terminându-ți lucrul, și apoi să te odihnești.

2. De care lucru depinde propășirea? Prov. 14, 23.

Cei care văd o știință în lucrul cel mai umil, vor vedea în el noblețea și frumusețea, și vor găsi

plăcere în săvârșirea lui cu credincioșie și folos.

Un creștin, oricare ar fi chemarea sa în viață, va face din postul pe care-l are, unul de folos și cinste.

3. Care este urmarea hărniciei? Prov. 21, 5 pr. p.

Dumnezeu a dat munca pentru a fi o binecuvântare, și numai muncitorul harnic găsește adevărata glorie și fericire a vieții.

4. De care lucruri trebuie să dea dovadă creștinul în viață? 1 Tes. 4, 11.

5. Cum îndemna apostolul Pavel pe creștinii din Efes? Efes. 4, 28.

6. Care este urmarea leneviei? Prov. 20, 4.

7. În ce fel vorbește Solomon despre virtuțile femeii harnice? Prov. 31, 13. 17-22. 27.

8. Ce sfătuește apostolul Pavel pe credincioși? 2 Tes. 3, 11. 12.

Creștinul adevărat este sârguitor. El nu „stă tolanit“, sau în trândăvie. El nu trăiește „de pe spinarea“ rudelor sau prietenilor săi. El nu scoate mereu în evidență nevoile sale, ca să trezească compătimire. El nu așteaptă răsplătire pentru fiecare mic serviciu pe care-l face. El poate vedea ce trebuie făcut și-l face sau își oferă serviciile sale. El nu e mulțumit niciodată cu o lucrare pe jumătate. El își face cu îngrijire lucrul său, și-l consideră ca o parte din religionea sa. Adevăratul păzitor al Sabatului este un bărbat ca acesta. El se face folositor oriunde. Rar se poate să-l găsești fără treabă.

9. Ce sfat este dat în ce privește hărnicia și munca de însămânțare? Ecl. 11, 6.

10. Cum vorbea Domnul Isus despre răsplata muncii? Luca 10, 7 p. doua.

Creștinii trebuie să vadă adevărata demnitate a muncii. Dumnezeu lucrează continuu. Toate din natură își fac lucrarea lor. Activitatea este ceea ce stăpânește întreaga creațiune, și noi de asemenea trebuie să fim activi.

Nouă El ne-a dat o stăpânire asupra puterilor naturii. El ne-a dat pământul și comorile acestuia; dar noi trebuie să le folosim spre binele și fericirea noastră. El face să crească pomii; dar noi pregătim lemnăria și clădim case. El a ascuns în pământ aurul și argintul, fierul și cărbunele; dar numai prin osteneală putem să le dobândim.

11. Ce spune Domnul Isus despre Sine? Ioan 5, 17.

Isus a trăit într-o casă țărănească și a îndeplinit voios și credincios partea Sa de muncă pentru întreținerea familiei. El fusese conducătorul cerului, și îngerii trăiseră clipe de fericire împlinind cuvântul Lui; acum era un fiu ascultător și iubitor. El a învățat o meserie și cu mâinile Sale a lucrat în atelierul de dulgherie împreună cu Iosif.

În tot timpul copilăriei și tinereții Sale, Isus a muncit. Astfel, și mintea și corpul Lui au crescut. El n'a folosit cu nepăsare puterile Sale corporale, ci le-a folosit așa ca să fie păstrate în sănătate și să poată face totul foarte bine în orice privință. El nu voia să facă greșeli nici în ce privește lucrul cu uneltele. Era tot așa de desăvârșit ca lucrător, cum era desăvârșit în caracter. El ne-a dat o pildă de muncă.